

Waarom wij ons 'blazoeneerden'

Rudy Muylle

IN DIT TIJDSCHRIFT WORDT AL WEL EENS gespeculeerd over de redenen waarom iemand een wapen aannam. Die redenen kunnen uiteraard velerlei zijn en niet altijd gemakkelijk te achterhalen. Met deze korte bijdrage wil ik één van die redenen illustreren met een persoonlijk voorbeeld.

Het idee om een wapen aan te nemen groeide toen we stilaan naar onze zilveren huwelijksjubileum toegroeiden. Ik was de mening toegedaan dat het vandaag de dag helemaal niet meer zo vanzelfsprekend was om een 25-jarige huwelijksverjaardag te kunnen vieren en wilde voor deze bijzondere gelegenheid dan ook een speciaal aandenken. Voor een keer eens niet de obligate 'tinnen schotel' of een dergelijk traditioneel souvenir.

Omdat ik in die periode net was begonnen met enige genealogische gegevens op te zoeken, kwam eigenlijk vanzelf het idee om iets met een wapenschild te doen en ik heb mij toen de moeite getroost om mij in de heraldiek te verdiepen. Het was de moeite meer dan waard.

Daarna begonnen met ontwerpen en schetsen waarna ik vernam dat een nieuw wapen ook kan geregistreerd worden. Hiertoe richtte ik mij tot het Heraldisch College van de Vlaamse Vereniging voor Familiekunde. Al snel bleek dat onze eerste ingezonden tekening niet geheel volgens de heraldische regels was. Met de nodige aanpassingen en een goede motivatie is het uiteindelijk toch gelukt om tot een verantwoord heraldisch wapen te komen voor zowel mijzelf als mijn echtgenote.

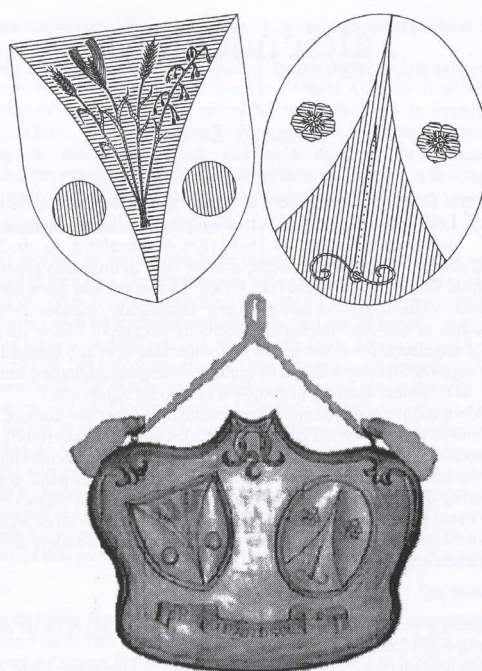
Ze werden geregistreerd door het Heraldisch College van de V.V.F. en verschenen in *Vlaamse Stam* met als nummer 140 en 141.

De blazoenering luidt:

MUYLLE: in lazuur (blauw), ingebogen gekoust van zilver, beladen met twee koeken van keel (rood); vier graanhalmen van goud: tarwe, gerst, rogge en haver, geplaatst in waaiervorm en onderaan gebundeld.

QUINTELIER: in keel, ingebogen gekapt van zilver, beladen met twee vlasbloemen van lazuur; een naald van goud met door het oog een draad van hetzelfde, voorgesteld als een liggende omgekeerde S-kruis.

[24]

Boven: De wapens Muylle en Quintelier zoals ze verschenen in *'Vlaamse Stam'* (1998).
Onder: Gesneden in lindenhout als herinnering aan het 25-jarig huwelijksjubileum.

Daarna is het, door een specialist, uitgesneden in lindenhout (zie afbeelding) en pronkt nu, zonder enige hoogmoed, als een blijvend aandenken in onze inkomhal.

Redenen voor burgerschilden kunnen dus zeer divers zijn. Ik kan me voorstellen dat men ook ter gelegenheid van een geboorte een wapen zou aannemen; tijdens de zwangerschap is er tijd genoeg om over een ontwerp na te denken...

[25]